

Україні

Слова Р. Расевича

Музика С. Ольшаковського

На-ро-ди-лась ти у сві-ті нез-га-си - мо, в па-м'я-ті міль-йо-нів ти жи - ва.

Віль-на й не-за-леж-на У - кра - ї - на си - ло - ю міль-йо-нів о - жи - ва.

Віль-на й не-за-леж-на У - кра - ї - на си - ло - ю міль-йо-нів о - жи -

ва. Ти як // Ствер-джу - ем вкра - їнсь - кий сла - в - ний рід.

1. Народилась ти у світі незгасимо,
В пам'яті мільйонів ти жива.
Вільна й незалежна Україна } Двічі
Силою мільйонів ожива.

2. Ти, як велет, розправляєш дужі крила,
 Вірність наших предків постає.
 Людність українська вже стокрило } Двічі
 Пліч-о-пліч до поступу стає.

3. Де б не були ми – усюди речовито
 Українці вибудують хід.
 І так завжди мудро й діловито } Двічі
 Стверджуєм вкраїнський славний рід.

Карпати

Слова В. Кучірка

Музика С. Ольшаківського

Приспів:

1. Тут гори величні, мов древнії храми,
До сонця підносять свої куполи.
Тут горді смереки своїми шпилями
Підтримують неба шовки.

Приспів:

Карпати, Карпати, як вас не кохати,
Красу вашу вічну і зорі ясні?
Карпати, Карпати – смарагдові шати,
Куток мальовничий моєї землі.

2. Тут дзвонять джерела – троїсті музики,
Трембіти співають пісні гомінкі,
Бурхливі потоки і пінисті ріки,
Як роки – невпинні, стрімкі.
3. Дрімають серпанком повиті долини,
Ялини та сосни в задумі стоять,
Немов гобелени, п'янкі полонини
До себе зовуть і манять.
4. Тут все полонить вас: природа і люди,
Тут сиві легенди шепочуть гаї.
Хто раз побував тут – повік не забуде
Ці благословенні краї!

Краю мій лелечий

Слова Г. Булаха

Музика С. Ольшаковського

Вже на кри - лах і - ній не - се в не - бо
ви - рій, та яс - ні - є в сер - ці мо - ло -
дість мо - я. О - зо - вись до ме - не крізь ви -
со - кі кле - ни, кра - ю мій ле - лечий,
1. сто - ро - на мо - я. 2. // сто - ро - на мо - я.

1. Вже на крилах іній несе в небо вирій,
Та ясніє в серці молодість моя.
Озовись до мене крізь високі клени, } Двічі
Краю мій лелечий, сторона моя.
2. Здалеку вертаю до тебе, мій краю,
Серце розтривожить синя сіножать.
Стану серед поля, зажурюсь до болю, } Двічі
У високу осінь журавлі летять.
3. За роками роки, мов ріка глибока,
З пам'яттю дитинства я не розминусь.
А не стріне мати мене коло хати — } Двічі
Я до тебе, краю, серцем прихилюсь.